

V sobotu mělo být hezky, proto jsem s kamarádem naložil kola na auto a z Kamenice n/L jsme si udělali malý okruh -Mnich-Deštná-Včelnice-Žirovnice-Kamenice. V Nové Včelnici jsme zkusili oběd na [hotelu U Jelena](#). Bylo plno, ale jeden stůl se náhodou uvolnil, takže jsme si dali řízek se salátem. Porce velká a dobrá. A co jsem se díval kolem sebe, tak ostatní jídla z menu nevypadaly taky zle. Restauraci mi už někdo chválil a přesvědčil jsem se, že doporučení nelhalo. Po obědě jsem si myslel, že bychom to vzali na Popelín, ale nakonec jsme uhnuli na Štítné. To jsme nakonec udělali dobře, protože v Popelíně byl festival minipivovarů a to bývá hospoda ve vsi zavřená. A dávat dvě stovky za vstup, dát si jedno pivo, to by se nevyplatilo. U památníku za Včelnicí jsme se nakrátko zastavili. Nápis na něm hovořil o tisíce bojovníků, kteří zemřeli v místním lazaretu. Pro náhodného návštěvníka, který by se tady ze zvědavosti u silnice zastavil, nicneříkající informace.

Příčemž se jednalo o [vojáky z Napoleonovy armády](#), kteří se tudy vracely domů do Francie. Na připomenutí této nedějinné události jsem tu jednou potkal studenty, kteří přestrojeni za francouzské vojáky, pochodovaly na Žirovnici. V Žirovnici jsme si dali na náměstí osvěžující zmrzlinu a ledovou tříšť a do batohu ještě přihodili z mlékárny balkánský sýr. Do Kamenice jsme došli před čtvrtou.

Cestou jsme potkali nějakého chudáka, který tlačil chcíplou elektrokoloběžku. V dnešním vedru jsme mu to nezáviděli. V kamenickém pivovaru, kde byla svatba, takže se obsluhovalo na nádvoří, jsme dali jednu desítku a po naložení kol na auto, zaparkované u Penáče, jsme odjeli na bazén do Pejru, abychom se z dusného dne vzpamatovali.